

Zauberformel beginnt, Wilson, Sel. Works II, 21.

बीजमातृका (von बीज + मातृ) f. Samenkapself der Lotusblüte Hār. 218.

बीजमात्र (बीज + मात्र) n. 1) nur so viel als zum Samen, zur Erzeugung von Nachkommenschaft, zur Erhaltung des Geschlechts erforderlich ist: °मात्रं पिता ज्ञतो: R. 2, 108, 11. °मात्रावशेषितान् (मृगान्) MBh. 3, 15360. तथा तेन सर्वे ऽपि भक्षिता यथा °मात्रमपि नावशिष्टम् Pāṇāt. 200, 12. — 2) Bez. des 9ten Maṇḍala im Rgveda Bṛhadd. in Ind. St. 1, 111.

बीजमुक्तावली (बीज + मु) f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 101, b, 1 v. u.

बीजपत्र (बीज + पत्र) m. Samenopfer, Bez. eines best. allegorischen Opfers MBh. 14, 2865.

बीजरुह (बीज + रुह) adj. aus Samen hervorschießend H. 1201. बीजकाण्डरुहाणि M. 1, 48. बीजरुहा indecl. in Verbindung mit कर् गणा सान्नादादि zu P. 1, 4, 74.

बीजरेचन (बीज + रे) n. Croton Jamalgota Hamilt. Rāṅan. im ÇKDr.

बीजर्ल (von बीज) adj. mit Samen —, mit Korn versehen gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97.

बीजवत् (wie oben) adj. dass.: ये ऽनेत्रिणो बीजवतः परनेत्रप्रवापिणः M. 9, 49. गृह ऀच. ग्रु. 2, 10, 2.

बीजवर (बीज + वर) m. Phaseolus radiatus (das Beste der Körner) H. 1171.

बीजवाप (बीज + वाप) m. 1) Säemann; vgl. बीजवाप, बीजवापायन. — 2) das Säen: °गृह्य Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. No. 322.

बीजवापिन् (बीज + वा) m. Säemann gaṇa सुतंगमादि zu P. 4, 2, 80. — Vgl. बीजवापि.

बीजवाहन (बीज + वा) adj. Beiw. Çiva's Çiv.

बीजवृक्ष (बीज + वृक्ष) m. Terminalia tomentosa W. et A. (ससन) Rāṅan. im ÇKDr.

बीजमू (बीज + मू) f. die Erde H. 937.

बीजकरा (बीज + कृ) f. Samenentzieherin, Bez. einer Hexe, einer Tochter Duḥṣaha's, Märk. P. 31, 6. — Vgl. बीजकारिणी und बीजपकारिणी.

बीजकारिणी (बीज + कृ) f. dass.: स्त्रीपुंसो: Märk. P. 31, 114.

बीजोकर (बीजा von बीज, + 1. कृ) säen, besäen P. 5, 4, 58. nach den Erklärern säen und darüber pflügen: °करेति = सह बीजेन कर्पति Schol. Vop. 7, 89. °कृत = उत्तकृष्ट AK. 2, 9, 8. H. 969.

बीजान्तर (बीज + अन्तर) n. die Anfangssilbe eines Zauberspruchs, einer Gebetsformel Ind. St. 2, 2, N. 1. 9, 99.

बीजाङ्कुर (बीज + अङ्कुर) m. 1) Samenkeim Kumāras. 3, 18. Spr. 2316. — 2) du. Same und Keim Bhāg. P. 7, 9, 47.

बीजाण्ड (बीज + आण्ड) m. = बीजपूर Suçr. 1, 162, 10.

बीजाध्यक्ष (बीज + अधि) m. Aufseher über den Samen, Beiw. Çiva's Çiv.

बीजापकारिणी (बीज + अकारि) f. = बीजकरा Märk. P. 31, 46.

बीजाभिधान (बीज + अभिधान) n. Titel einer Tantra-Schrift; s. u. नकुल 4, c.

बीजास्र (बीज + आस्र) n. = वृक्षास्र n. Rāṅan. im ÇKDr.

बीजार्णवतन्त्र (बीज - अर्णव + तन्त्र) n. Titel einer Tantra-Schrift Verz. d. Oxf. H. 104, a, 24.

बीजाश्र (बीज + अश्र) m. Beschäler Kār. zu P. 4, 1, 120. Rāṅa-Tār. 4, 396. 5, 280.

बीजिकै adj. von बीज gaṇa कुमुदादि zu P. 4, 2, 80.

बीजिन् (von बीज) 1) adj. samen tragend, von Pflanzen Suçr. 1, 136, 8. — 2) Samen besitzend, Besitzer des Samens; auch bildlich vom eigentlichen Erzeuger im Gegens. zum nominellen Vater, dem Gatten einer Frau (तेत्रिन्) M. 9, 51-53. Nārada in Dāṣabh. 82, 3. Kull. zu M. 9, 47. Vater überh. H. 336. — 3) am Ende eines comp. von dem und dem Samen stammend: राज° von königlichem Geblüte seiend Rāṅa-Tār. 6, 98. — 4) m. die Sonne H. 5, 6.

बीजिदक (बीज + उ) n. Hagel Trik. 1, 1, 83. H. 5, 28. Hār. 38.

बीज्य (von बीज) adj. am Ende eines comp. aus dem und dem Samen hervorgegangen, von dem und dem her stammend gaṇa गवादि zu P. 5, 1, 2. AK. 2, 7, 2. Trik. 2, 7, 1. H. 713. — Vgl. मन्त्र°.

बीभि. बीभति sich rühnen, prahlen Dhātup. 10, 21.

बीभत्स (vom desid. von बाध्) 1) adj. f. ekelhaft, widerlich, scheusslich ऀच. Çr. 3, 10, 11. आप: Kāt. Çr. 25, 11, 26. Çāṅkh. Br. 3, 5. कर्मन् MBh. 1, 210. 4, 1385. 7, 787 (रौद्र°). संप्रहार R. 3, 33, 11. वृष 73, 21. विषया: Spr. 1973. fg. 2647. Rāṅa-Tār. 2, 24. Bhāg. P. 1, 14, 16. Prabh. 71. 1. Çāṅk. zu Bṛh. Ār. Up. S. 83. MBh. 4, 412. रस in poetischen Compositionen Daçar. 2, 57. Sāh. D. 24, 18. 209. Pratāpar. 10, a, 8. 39, a, 9. AK. 1, 1, 3, 17. 19. H. 293. an. 3, 752. Halāḥ. 1, 92. R. 4, 4, 7 (3, 46 Gorr.). Verz. d. Oxf. H. 123, a, 14 (wo mit unserer Hdschr. बीभत्स st. बीभत्सा zu lesen ist). n. Gaṇpa zu H. 294. अति° R. 3, 1, 24. Märk. P. 16, 18. सु° MBh. 1, 347. अ° 5, 904. Nach den Lexicographen = विकृत (विकृति) AK. 1, 1, 3, 19. Trik. 3, 3, 185. H. an. Med. s. 28. = हिस्र AK. 3, 4, 34, 236. = क्रूर und घृणात्मन् H. an. Med. = पापिन् Aḡaja im ÇKDr. — 2) = बीभत्सु Bein. Argūna's H. 710. H. an. Med. — 3) f. आ onyl. Ekel, Abscheu VS. 30, 17. अ° TBh. 1, 1, 3, 9.

बीभत्सता (von बीभत्स) f. Ekelhaftigkeit, Widerlichkeit MBh. 3, 17207. fg. Prabh. 72, 13.

बीभत्सु (vom desid. von बाध्) 1) adj. Widerwillen —, Abscheu —, Ekel empfindend, ekel, eklich, heikel RV. 1, 168, 8. बीभत्सुवो (विशः) अ-प वृत्रादतिष्ठन् 10, 124, 8. 9. AV. 11, 8, 25. बीभत्सवः शुचिकामा हि देवा: Kauç. 73. — 2) m. Bein. Argūna's Trik. 2, 8, 17. H. 710, Sch. MBh. 1, 2273. 4809. 5302. 5523. 6492. 8063. 3, 11935. 4, 46. 367. 1376. न कुर्या कर्म बीभत्सं युध्यमानः (so die ed. Bomb.) कथं च न । तेन देवमनुष्येषु बीभत्सुरिति विद्युतः ॥ 1385. 16, 167. 170. 177.

बीभत्सित Bhāg. P. 5, 3, 32. 26, 23 ed. Burn. fehlerhaft für बीभत्सित.

बीरिर् m. nach den Erklärern Luft oder Schaur, Haufe Naigh. 4, 2. Nir. 3, 27. आ विष्पतीव बीरिर् इत्यति RV. 7, 39, 2.

बीरिण s. डूर्वीरिण und वीरिण.

बुक् onomatop.; s. बुक्कार.

बुक neben पुक im gaṇa प्रेतादि zu P. 4, 2, 80. तत्र कथानां तु बुकाध्ययनादिविशेषः Ind. St. 3, 261, § 18. बुक m. v. l. für वक eine best. Pflanze Colebr. zu AK. 2, 4, 2, 62. ÇKDr. u. वक.

बुकिन् adj. von बुक gaṇa प्रेतादि zu P. 4, 2, 80.

बुक्, बुक्कति bellend Dhātup. 3, 4. बुक्कपति dass. 33, 39.